

Det må efter de foreliggende oplysninger om udviklingen i grundpriserne antages, at grundværdiansættelserne for en- og tofamiliehuse ved 13. alm. vurdering vil stige med op mod 125 pct. i forhold til 1960 i København, Frederiksberg og de københavnske omegnskommuner og i noget mindre omfang i landets andre kommuner. Det har almindeligvis hidtil været således, at den afgiftspligtige stigning siden 1950 kun har udgjort en mindre del af grundværdien, idet grundbeløbet og konjunkturtillæg efter § 56 ofte har udgjort en væsentlig del deraf. Derimod må det antages, at næsten hele forhøjelsen af grundværdien ved 13. alm. vurdering vil blive afgiftspligtig grundstigning, idet virkningen af konjunkturtillægget, der beregnes af grundbeløbet, selvom det kan påregnes forhøjet noget, vil være ret begrænset. Som følge heraf ville en forhøjelse af fritagelsesbeløbet, der alene svarede til den procentvise forhøjelse af grundværdien, kunne medføre, at der af ejendomme, som hidtil netop har kunnet udnytte fritagelsesbeløbet på de 7.000 kr. for stigningen siden 1950, fremtidig skulle betales en ret betydelig grundstigningsskyld, såfremt der fra ejendommen kunne udstykkes grund til selvstændig bebyggelse. Derimod må det antages, at den foreslåede forhøjelse af de 7.000 kr. til 30.000 kr. i almindelighed vil bevirke, at status quo på dette område kan bevares.

Efter den gældende regel i § 69, stk. 1 a, er det en betingelse for fritagelse, at ejendommen udelukkende bruges til beboelse. Da det imidlertid må anses for urimeligt, at ejeren skal være udelukket fra fritagelse, blot fordi der i et ganske uvæsentligt omfang finder en erhvervsmæssig benyttelse sted, f. eks. benyttelse af et lokale til arbejdsværelse, foreslås det på dette punkt at ændre reglen, så den finder anvendelse, hvor ejendommen udelukkende eller i alt overvejende omfang bruges til beboelse.

Der henvises i øvrigt med hensyn til ændring vedrørende beregningen af forøgelsen af den afgiftspligtige grundstigning i ejertiden til bemærkningerne nedenfor ad 12.

ad 9.

Efter de gældende regler i § 69, stk. 1 c, er ejere af sommerhuse og kolonihaver med grundværdi af ikke over 7.000 kr. fritaget for at betale grundstigningsskyld af den forøgelse af den afgiftspligtige grundstigning, der er sket i deres ejertid.

Denne fritagelsesregel omfattede i 1960 ved 12. alm. vurdering rimeligvis størstedelen af landets sommerhuse.

Da grundværdiansættelserne for sommerhusgrunde efter de foreliggende oplysninger om prisudviklingen må antages at ville stige ca. 100 pct.

over niveauet i 1960, vil en simpel ajourføring af reglen i § 69, stk. 1 c, kræve forhøjelse af de 7.000 kr. til 15.000 kr. En sådan forhøjelse vil ved 13. alm. vurdering fritage størstedelen af landets sommerhuse for at betale afgift af forøgelsen af den afgiftspligtige grundstigning i ejerens ejertid. En del ikke unormalt store huse i Nordsjælland vil dog formentlig have større grundværdi end 15.000 kr.

Det er derfor et spørgsmål, om man bør blive stående ved en simpel ajourføring af § 69, stk. 1 c. Allerede den gældende regel, der giver fuld fritagelse for grunde under 7.000 kr.'s grundværdi, men slet ingen lettelse for grunde med højere grundværdi, kan føre til lidet rimelige uligheder.

Sådanne uligheder vil naturligvis heller ikke kunne undgås ved en forhøjelse af grundværdien til 15.000 kr., og virkningerne af eventuelle uligheder vil nu blive føleligere, fordi en særlig stor del af værdistigningerne for sommerhusgrunde vil være afgiftspligtig grundstigning.

For på den ene side at undgå sådanne uligheder og på den anden side fortsat at fritage normale beskudne sommerhuse fuldtud for afgift af forøgelsen af den afgiftspligtige grundstigning i ejerens ejertid, foreslås det derfor — samtidig med ajourføringen af de 7.000 kr. til 15.000 kr. — at der også gives adgang til fritagelse, hvor grundværdien overstiger 15.000 kr., men således at det stigningsbeløb, for hvilket der i disse tilfælde kan gives fritagelse, begrænses til et vist beløb, der foreslås fastsat til 5.000 kr.

Den hidtidige bestemmelse, hvorefter en ejer dog kun kan få fritagelse for ét sommerhus eller én kolonihave, bibeholdes.

Der henvises i øvrigt med hensyn til ændring vedrørende beregningen af forøgelsen af den afgiftspligtige grundstigning i ejertiden til bemærkningerne nedenfor ad 12.

ad 10.

Efter den gældende regel i § 69, stk. 1 d, kan henstand med betaling af grundstigningsskyld af ejendomme, der endnu ikke er blevet, men agtes bebygget og benyttet som i § 69, stk. 1 a og b anført, ikke tilstås for et længere tidsrum end 5 år, regnet fra erhvervelsen. Da denne frist i visse tilfælde har vist sig for kort, foreslås det, at det tidsrum, indenfor hvilket der kan meddeles ejeren henstand, forlænges til 10 år, regnet fra erhvervelsen.

Der henvises i øvrigt med hensyn til ændring vedrørende beregningen af forøgelsen af den afgiftspligtige grundstigning i ejertiden til bemærkningerne nedenfor ad 12.